

pracy, obliczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy,

- 2) dodatek do wynagrodzenia w wysokości od 6000 do 15 000 zł miesięcznie, a uczestnikom grup zimujących — ponadto dodatek polarny w wysokości 5000 zł miesięcznie,
- 3) w czasie pobytu za granicą zryczałtowany dodatek walutowy w wysokości od 3 do 5 dolarów USA za każdy dzień pobytu.

§ 4. Uczestnikowi wyprawy przysługuje bezpłatne wyżywienie, zakwaterowanie oraz odzież specjalna i ochronna według norm ustalonych przez Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk.

§ 5. 1. Uczestnikom wypraw wchodzącym w skład grup zimujących przysługuje:

- 1) jednorazowy zasiłek pieniężny w wysokości 10 000 zł,
- 2) jednorazowy urlop dodatkowy bezpośrednio po powrocie do kraju w wymiarze 1 dzień za tydzień pobytu na wyprawie,
2. Wynagrodzenie za urlop dodatkowy oblicza się według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, z wyłączeniem dodatków, o których mowa w § 3 pkt 2 i 3, oraz zasiłku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

§ 6. Wysokość dodatków, o których mowa w § 3 pkt 2 i 3, ustala Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk, w zależności od funkcji pełnionej przez uczestnika wyprawy.

§ 7. 1. Macierzysty zakład pracy, wyrażając zgodę na udział pracownika w wyprawie polarnej, udziela mu jednocześnie urlopu bezpłatnego na czas trwania wyprawy.

2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresu pracy, od którego zależą

wszelkie uprawnienia pracownicze — pod warunkiem podjęcia pracy przez uczestnika wyprawy w macierzystym zakładzie pracy w terminie 3 dni od dnia wykorzystania urlopu dodatkowego przewidzianego w § 5 ust. 1 pkt 2.

3. Macierzysty zakład pracy jest obowiązany zatrudnić pracownika, który wrócił z wyprawy polarnej, na stanowisku poprzednio zajmowanym lub równorzędnym pod względem rodzaju pracy i stawki osobistego zaszerogowania — pod warunkiem podjęcia pracy przez uczestnika w macierzystym zakładzie pracy w terminie 3 dni od dnia wykorzystania urlopu dodatkowego przewidzianego w § 5 ust. 1 pkt 2.

4. Z uczestnikami wypraw, którzy uzyskali w macierzystym zakładzie pracy urlop bezpłatny, jednostka Polskiej Akademii Nauk organizująca wyprawę polarną zawiera umowę o pracę na czas określony.

§ 8. 1. Jednostka Polskiej Akademii Nauk organizująca wyprawę polarną zawiera z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń na koszt własny umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków w okresie pobytu za granicą uczestników wypraw.

2. Wysokość kwoty ubezpieczenia wynosi:

- 1) 300 000 zł — w razie śmierci uczestnika wyprawy,
- 2) 600 000 zł — w razie trwałego kalectwa uczestnika wyprawy.

3. Uczestnicy wypraw przebywający w stacjach polarnych, z którymi zostały zawarte umowy o pracę przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, otrzymują wynagrodzenie na zasadach i w wysokości określonych w tych umowach.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

160

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 sierpnia 1986 r.

w sprawie nadzoru naukowego Polskiej Akademii Nauk nad instytutami naukowo-badawczymi prowadzonymi przez stowarzyszenia oraz zakresu stosowania do tych instytutów przepisów ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych.

Na podstawie art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 35) oraz art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się Polskiej Akademii Nauk sprawowanie nadzoru naukowego nad:

- 1) Instytutem Naukowo-Badawczym prowadzonym przez stowarzyszenie pod nazwą „Instytut Śląski w Opolu”,
  - 2) Instytutem Naukowo-Badawczym prowadzonym przez stowarzyszenie pod nazwą „Instytut Zachodni im. Zygmunta Wojciechowskiego” w Poznaniu,
  - 3) „Żydowskim Instytutem Historycznym w Polsce” z siedzibą w Warszawie,
- zwanymi dalej „instytutami”.

§ 2. W sprawach działalności naukowo-badawczej

decyzje statutowych organów instytutów oraz stowarzyszeń, o których mowa w § 1, są podejmowane w uzgodnieniu z Polską Akademią Nauk.

§ 3. Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk:

- 1) powołuje i odwołuje, na wniosek statutowych organów stowarzyszenia prowadzącego instytut, dyrektora instytutu,
- 2) powołuje, na wniosek dyrektora instytutu, członków rady naukowej instytutu,
- 3) mianuje i odwołuje, na wniosek dyrektora instytutu zaopiniowany przez radę naukową, profesorów i docentów w instytucie,
- 4) określa zasady i tryb dokonywania okresowych ocen pracowników naukowych,
- 5) powołuje komisje dyscyplinarne II instancji, orzeka-

jące w sprawach mianowanych pracowników naukowych.

§ 4. Do instytutów stosuje się przepisy art. 17 pkt 1 i 2, art. 18 ust. 1 i 3, art. 20, 22, 23 ust. 1 i 3, art. 24, 25, 32 pkt 1 i 3—8, art. 34—36, 37 ust. 1, 3, 4 i 6, art. 38—42, 43 ust. 2—4, art. 44, 50—61, 67, 69, 70, 73 i 74 ustawy

z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

161

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 września 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1985 r. w sprawie dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 11, poz. 43) po wyrazach: „sieci użytku publicznego”

skreśla się przecinek i dodaje wyrazy: „i 15% opłat za rozmowy telefoniczne”.

§ 2. Odpisy na Fundusz Rozwoju Telekomunikacji będą dokonywane z opłat, o których mowa w § 1, należnych za okres od dnia 1 lipca 1986 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

162

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 września 1986 r.

w sprawie kosztów postępowania w sprawach o wykroczenia.

Na podstawie art. XIII ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 117 i z 1985 r. Nr 23, poz. 100) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W sprawach o wykroczenia przed kolegiami do spraw wykroczeń przy terenowych organach administracji państwowej, urzędach morskich i izbach morskich oraz urzędach górniczych, zwanych dalej „kolegiami”, ukarany, a także obwiniony, wobec którego odstąpiono od wymierzenia kary, ponoszą koszty postępowania:

- 1) w pierwszej instancji:
  - a) za postępowanie nakazowe — w wysokości 500 zł,
  - b) za postępowanie przed kolegium — w wysokości 1000 zł, a jeżeli kolegium odstąpiło od wymierzenia kary — w wysokości 500 zł;
- 2) w drugiej instancji tylko w wypadku:
  - a) utrzymania w mocy zaskarżonego przez obwinionego rozstrzygnięcia, niezależnie od kosztów orzeczonych w pierwszej instancji,
  - b) wymierzenia kary dopiero w drugiej instancji — w wysokości 1500 zł.

2. Koszty postępowania w wypadkach nie wymienionych w ust. 1 ponosi organ, przy którym działa kolegium, które wydało rozstrzygnięcie.

3. Do kosztów postępowania nie zalicza się należności obrońcy.

4. W razie wymierzenia lub odstąpienia od wymierzenia kary za wykroczenia określone w art. 87 Kodeksu wykroczeń, ukarany (obwiniony) ponosi zryczałtowane koszty chemicznego badania krwi lub badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem wskazującym wynik w formie wydruku — w wysokości 600 zł, niezależnie od kosztów postępowania określonych w ust. 1.

§ 2. W razie skierowania sprawy, w której orzeczono

zasadniczą karę aresztu lub karę ograniczenia wolności, na drogę postępowania sądowego, koszty postępowania przed kolegium podlegają uwzględnieniu w orzeczeniu sądu.

§ 3. Należności z tytułu kosztów postępowania przypadają na rzecz budżetu:

- 1) rady narodowej, której organ zgodnie ze swoją właściwością wykonał rozstrzygnięcie kolegium,
- 2) organów administracji morskiej albo administracji górniczej, właściwych do wykonania rozstrzygnięć wydanych przez powołane przy nich kolegia.

§ 4. 1. W sprawach dotyczących należności świadków, biegłych i tłumaczy w postępowaniu przed kolegium stosuje się odpowiednio przepisy o należnościach świadków, biegłych i tłumaczy w postępowaniu sądowym.

2. Należności świadków, biegłych i tłumaczy przysądza przewodniczący kolegium, a na rozprawie — przewodniczący składu orzekającego.

§ 5. Przepisy § 4 stosuje się odpowiednio w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym przez komisję orzecznictwa do spraw wykroczeń przy wojewodzie, prezydentach miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi oraz przy Ministrze — Kierowniku Urzędu Gospodarki Morskiej i Prezesie Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 6. Koszty postępowania przed komisjami, o których mowa w § 5, ponosi organ, przy którym działa komisja.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1971 r. o kosztach postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 30, poz. 269, z 1978 r. Nr 16, poz. 71 i z 1982 r. Nr 15, poz. 118).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner